

køber det, eller med vilje, man beholder det. Så det har vi klart taget stilling til, og jeg regner da også med, at det også ligger i det forslag, som justitsministeren har fremsat; andet har jeg ikke haft fantasi til at forestille mig.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Så er det hr. Helge Adam Møller i ordførerrækken.

Helge Adam Møller (KF):

Vi i Det Konservative Folkeparti vil godt hilse regeringens lovforslag velkommen.

Det kommer jo knap halvandet år efter, at vi første gang sammen med Venstre fremsatte et beslutningsforslag om at gøre det forbudt at eje eller besidde børnepornografisk materiale. Vi fremsatte forslaget tre gange, og nu kommer der et lovforslag, og det er vi tilfreds med – næsten.

Generelt finder jeg, at det er godt, og jeg finder, det er tiltrængt og nødvendigt, at regeringen har fremsat lovforslag nr. L 38.

Det er godt, fordi det markerer en klar afstandtagen fra seksuelt misbrug af børn. Det er også godt, fordi det bidrager til at værne om børns rettigheder og til at beskytte børn, og det har jeg også forstået på de tidligere ordførere, at alle i dette Folketing er interesseret i.

Det er tiltrængt, fordi vi dermed i hvert fald delvis lever op til FN's Menneskerettighedskommissions handlingsplan fra den 5. marts 1994. Det er også tiltrængt, fordi vi derfor også lever op til – og jeg må måske igen sige delvis – til den vedtagelse, som Nordisk Råd traf den 9. marts, hvor man anbefalede, at besiddelse af børnepornografisk materiale i form af billeder, video, film osv. blev kriminaliseret.

Mit tredje nøgleord var »nødvendig«. Når jeg også anser forslaget for nødvendigt, er det, fordi det er min klare opfattelse, at det gør det svære for producenterne at slippe af med det materiale, der fremstilles, og dermed giver det færre antal misbrug af børn.

Jeg har et par gange givet udtryk for, at vi alligevel ikke er helt tilfreds. Der er i hvert fald nogle ting, vi godt vil drøfte og eventuelt stille forslag om at ændre. Vi vil også stille spørgsmål i udvalget, og dem vil jeg godt nævne her:

For det første er der spørgsmålet om strafferammen. Om strafferammen lægger man op til, at den kun omfatter bøde, og umiddelbart mener vi ikke, at det er nok. Vi mener, at strafferammen også skal kunne omfatte hæfte og fængsel, således at der er mulighed for, at dom-

stolene individuelt kan tage stilling, afhængig af hvor alvorlig forseelsen er.

Et andet problem med bødestraf – som fru Inge Dahl-Sørensen nævnte – er, at det afskærer politiet muligheden for at foretage ransagning af personer, der ikke er sigtet, og vi synes, at den mulighed selvfølgelig skal være der, når der er en bestyrket mistanke om, at der er noget at ransage efter.

Det andet spørgsmål: Er begrænsningen af materialet vidtgående nok? Det mener jeg ikke. Man sætter sig i virkeligheden mellem to stole, for på den ene side har vi en meget klar lovgivning, der siger, hvad det er, der er forbudt at producere, og hvad det er, der er forbudt at sælge. Det er på den ene side noget med utugtigt materiale osv., og så på den anden side siger man altså her, at det kun er den grovere del af det, der er forbudt at købe og eje.

Vi mener, at man skal tage skridtet fuldt ud og sige, at det, der er forbudt at producere, og det, der er forbudt at sælge – for vi mener, det er misbrug af børn, når man producerer og sælger det – skal selvfølgelig også være forbudt at eje. Der kunne det jo være spændende – men det får vi mulighed for i udvalget – at kigge på de erfaringer, man har i Norge, hvor man jo har en strafferamme, der alene for besiddelse også går op til to år. Nu er det ikke lige den, jeg har forestillet mig, men en strafferamme, der i hvert fald er langt mere omfattende end den, justitsministeren lægger op til, og hvor strafferammen for at besidde eller eje børnepornografi omfatter de områder, som justitsministeren ikke synes skal kriminaliseres.

Men konkluderende: Tak, for at forslaget kom. Det er et stort skridt i den rigtige retning. Vi vil stille spørgsmål i udvalget, og så vil vi endelig vende tilbage. Men jeg kan garantere, at uanset hvordan ændringsforslagene bliver eller ikke bliver, så stemmer vi selvfølgelig i sidste instans for lovforslaget, for det er et stort skridt i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Såvel fru Inge Dahl-Sørensen som hr. Helge Adam Møller har nu været inde på, at man ønsker, at der skal være en bedre mulighed for straf i § 235, stk. 2, og de er ikke tilfreds med, at der kun kan gives bøde, men man vil også have muligheden for hæfte og egentlig fængsel.

Hr. Helge Adam Møller begrundede det bl.a. med, at når der er en styrket mistanke eller en